

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Veneta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67721)

Beate Pater Ignati ora pro eo, vel ea. Renuntiatum deinde est, cœlestis huius medicamenti efficacia conualuisse plures morbosos, aut membris captos, quosdam repente, serius alios, nonnullos etiam salute iam desperata. Sed in hæc diligentius inquirere nondum vacauit. Domus nostra Corsicæ totius oraculum iure dici potest. Huc undique vel ab Episcopis, & Parochis missi, vel sua sponte homines confluunt, Pœnitentiæ sacramentum, & consilium, & dubiorum casuum solutionem accepturi. Societatis nomen apud hanc gentem verendum.

PROVINCIA VENETA.

HABVIT hæc Prouincia in domiciliis sexdecim, Socios centum quadraginta quatuor, e quibus Sacerdotes centum sexaginta, Magistri non sacerdotes viginti septem, Studiosi sexaginta, Coadiutores temporales centum viginti duo, Nouitij septuaginta quinque. Domus Professorum vna. Collegia vndecim. Residentiæ tres: totidem Missiones. In Domo Professorum Veneta quadraginta duo. Patauij centum decem & septem, quorû Nouitij septuaginta quinque. Parmæ quinquaginta quatuor. Brixia triginta. Bononiæ triginta tres. Ferrariæ viginti. Placentiæ viginti quatuor. Mutinæ quindecim. Vno minus Foroliuij. Nouellariæ triginta duo. Veronæ vndecim. Mantuæ viginti. In Residentia Cretenfi sex.

sex. In Foro-Corneliensi totidem. In Vicentina quatuor. In Conuictu Parmensi septem, quibus omnibus addendus R. P. Prouincialis cum duobus Socijs. Missiones tres, Cremonensis, Mantuana, Mutinensis. Vita excessere sex. Admissi in Societatem quinque supra quadraginta.

V E N E T A P R O - F E S S O R V M D O M V S.

Hic annus Patres duos votorum quatuor professione insignes, velut ex arumoso mortalis vitae salo in tranquilliorum immortalitatis portum inuexit. Alter fuit P. Iosephus Fabricius Christiana facilitate conspicuus, annos tres, & septuaginta natus, quadraginta octo degerat in societate. huius industria in alijs regendis egregie constitit. Alter P. Marcus Beringutius summæ vir nauitatis, ac diligentia, à B. P. Ignatio in Societatem adscriptus, nostram Prouinciam à Mediolanensi discretam primus Prouincialis obtinuit, Siciliensem inuisit, ac lustrauit, Romæ partes egit primi monitoris. Collegia, quibus præfuit, præclare administrauit; omne vero ipsius munus, cum potissimum singulari qua mansuetudinis, qua caritatis gloria floreret, haud plus ad ipsam Societatem, quam ad alienos homines iuandos studij contulit, pro quibus nec semel iugulum ostentauit. In classe illa ornatissima, quæ Turcarum Tyrannum iactantem militum nubes, ac fulmina obruit, summa christiani nominis cum gloria, quam egregie vel officium præstitit, vel suâ probauit alacritatem? Quinquaginta domum annis

nis animorū saluri datis, Venetæ domui Præpositus, cuius gubernacula diu tenuerat, per intervalla temporū, ad beatitudinis premia receptus est. Grauiores musas, quarum curriculum semel, atq; iterum exactum est, valere tantisper iussimus, cum amœnioribus, initio licet amarioribus rationem habere cœpimus. Gymnasium tres in classes tributū, celebratur à multis adolescentibus claro loconatis, centum circiter quinquaginta, tum secunda ciuitatis voluntate, tum accensis quotidie magis discipulorum olim à litteris vel abhorrentium, vel aberrantium studiis. Declamarunt sapius magno clarissimorum virorū affluxu. In templo festis diebus matutinas, pomeridianasque conciones multo ante locus occupat, nec verbi Domini semē in aquā iactatur. Pijæ exercitationibus. Præfules, atq; alios perpolitos; adolescentulas pudoris alea exemptas; mulierculas ab æstu libidinum aut in vadū, aut in matrimonij portum traductas; rudimenta Christianæ fidei exposita, aliaque eiusmodi ordinaria missa facio. Episcopus Taruisinus virtutis, idemq; Societatis amantissimus simul pristinis in nos officijs, simul vitæ laudabiliter actæ auream addidit coronidē: nobis luculenta sane Bibliotheca, & omnibus omniū exemplo virtutum relicto. Affixum lectulo Antistitē, nostri Antistiti affixi & verbis confirmarunt, & quibuscumque potuere rebus adiuerunt. Orator Gallus nullum ornandi familiam nostram, & exornandi locum prætermittit, apud nos cū vxore, atq; cohorte, sacra obit mysteria confessionis. Bononię duos nobis filios commiserat instituendos, nuperrime addidit tertium ex ipsa Hæreticorum colluione euocatum. In aliam quoq; nos vocat curarum partē. Quicumque Galli
homines

homines seu Episcopi, seu Proceres Venetias appellunt, ad nos simul ipso authore appellunt; eos Sacramentis, aut consilijs pijsque libris instruimus, bono successu, optimo fructu. Diuisæ sunt & in diuersa loca vigilia nostrorum; Taruisino, & Parentino Episcopis omni voto expetentibus, diæceses obita, maiorine bene merendi voluntate, an fructus vbertate dictu difficile, animorum expiationes, Catechismi scholæ, oratoria instituta.

C O L L E G I V M P A -
T A V I N V M , P A R M E N S E ,
E T B R I X I E N S E .

V I R O R V M iuuenumque cætus eundem tenuere cursum Patauij. Primarij Sacerdotes nostris instituti commentationibus. Breui quandoque excursioni, multiplex negotium nõ exemit ocium. Parmensi Collegio, Serenissimo Duce flagitante, addita est quarta Grammaticæ classis. Juris Medicæque artis Doctores in alias ædes commigrarunt; turbidaque turba semota, nos ex nostrarum legum præscripto Philosophiam, Theologiam, aliasque omnes facultates, à nostris studiis minime alienas, non minori cum quiete animorum, quam auditorum frequentia profitemur. Sacerdotes duo fato functi, Pater Franciscus Monesius, qui vndequinquagesimum vitæ annum, Societatis vigesimum septimum explerat, cum triduo ante imminentem obitum prædixisset. Ætatis omne tempus ad magnos labores, egregiasque virtutes, pietatis maxime, prudentiæ, integritatisque

ratisque diuulgatum fuit. P. Petrus Paulus Saraceniensis agens in Societate annum secundum supra quadraginta, die S. Luciae sacro apoplexia luci ereptus mortali. In Diuam Virginem praecipua quadam pietate ferebatur, pristinum diem in eius gratiam ieiunus exegerat, homo antiqui officij, & cum alijs virtutibus, tum misericordia in afflictos apprime clarus.

BRIXIAE & sedatae rixiae, & discussae caedes magno ciuitatis vel fructu, vel laetitia. Filio cuiusdam negotiatoris vita ferro erepta erat, & inuidia facti supra gratiam omnino videbatur: Diuino consilio factum, vt inuictus precibus, victus dolore pater nostrum audiret concionantem. Hic vbi saluti magis, quam aut irae, aut dignitati consulendum videt, inimicitijs animo discussis, pacis consilia admisit; defixis admiratione ijs, qui nullum non mouerant lapidem, vt gratia componeretur. Sic iniurijs vel propulsatis, vel remissis, magnus ad ciuium in nos beneuolentiam cumulus accessit. Boni sane viri, quorum in animos odium nostri nominis altius infederat, ad Societatis studium reuocati. Dies sanctissimo B. Aloysij obitu nobilitatus appetebat. Certatur ingenio, certatur & pietate, vt pijs litterarum munusculis B. Iuuenis memoria clarior, quam luce sua, dies honoretur: & vero carminis vel copia, quae dignitatem, vel varietas, quae iucunditatem auget minime defuit, tamen supra facultatem fuit singularis voluntas, supra industriam fuit egregia pietas. Apud Oratoria, Sodalitatesque, pietatis, & summæ virtutis studium viget; duodecim, tredecimue ad Capucinorum familiam gradum fecere, maximam partem clari generis, ad alias alij, sex ad nostram.

Collegium

Collegium Nobilium condidimus prosperis initiis, spe letissima. Alumni fuere quadraginta è præcipua ciuitatis nobilitate, apud nos liberalibus studijs operantur, nostra quoque ad res alias opera vtuntur. Domi cum præfectis, Collegij moderator eos ruetur, scholisque præest repetendis. Prima rei familiaris cura primatibus incumbit. Decessit pridie Kal. Mart. Claudia Balneolia hereditate duodecim millium aureorum nummum Collegio relicta, cui licet onera quædam adiuncta sint, vsque dum viuant legatarij, aliquando tamen vectigalis fructus amplius quadringenûm aureorum efficietur. Io. Baptista Calinus, in quo pietas cum litteris & fortunæ bonis certabat, nobis legauit Bibliothecam mille ferme librorum, vernaculo sermone conscriptorû, vna cum spheris, Globis, Geographiæ vt appellantur mappis, & id genus alijs, item Belgica sex prope recentia peristromata. Nos præterea scripsit heredes à sextanti, quibus ipsi bonis perfruemur post mortem eius, cui legatus eorum vsus fructus. Hieronymus Barberius quo medico vtebamur, recentium aulæorum paria tria, quibus nomen à Belgis, & pecuniæ septingenta pondo, annis quator pro rata parte numerandæ, testamento reliquit.

COLLEGIVM BONO-
NIENSE, FERRARIENSE, ET
PLACENTINVM.

GYMNASIVM in dies magis magisque ce-
lebratur, vt exedras bene amplas laxare ne-
cesse

cesse habuerimus, aulam & ad speciem, & ad vsum amplum adiunximus, quæ scholasticis dramaticis, sodalitiisque splendore florentissime clarescet; è discipulis varias religiosorum hominum disciplinas, atque instituta professi; è compluribus Societatē affectantibus res minime præteriti.

O R A T O R I V M nouum nouos Ferrariæ edit fructus, nouam addit celebritatem edi, nam colligunt sese multi, moresque conformât. Multi sacra exhomologesi, synaxique, operantur. Huic Collegio peculiaris est domus velut officina erudiendi per catechesim; quâ hoc anno, ne qui carent vrbe careât vrbis bono, cum summa Episcopi voluptate, tum ingenti rusticorum emolumento in pagos inueximus; eodem enim tempore patefecerunt plurimi, qua in re per omnem vitam declinassent ab religione officij Christiani. Vinciti, vinculis erratorum soluti, nauataque ijs suprema opera, qui ad supplicium rapiuntur. Ex ijs quos pietas nobis adiungit, quidam Collegio aspersit particulâ hereditatis; fundus ea fuit, ac domus. Cubiculis insuper, gymnasioque Collegium auxit eleemosyna.

A D culmen hoc anno perductum, quod priore inchoatum fuerat gymnasium, allexit primam nobilitatem. Habenda nimirum est gratia perillustri arcis præfecto, qui nobis ad optime sperandum quasi signum aliquod sustulit, ita nostri studiosus, vt non sibi, sed Societati viuere, ita officiosus, vt non dare beneficium, sed accipere videatur. In templo, cuius sacrum instrumentum est adauctum, concionatores, & confessarij fecerunt operæ pretiū. Procus virginis castitatem delibare conatus, eam non magis virginem, quam viraginē est expertus, cum ab illo nequicrit vin-

E ci.

ci. Mulier patientia quam opibus clarior, rapinã bonorum passa non leuem, adeo leuiter tulit, vt plerique non dolorem consolarentur, sed virtuti fœminæ gratularentur, quæ in graui vulnere fortior, in acerbo casu erat felicior: adeuntes se, vt sua gratia calitibus agerent grates, etiam atque etiam hortabatur. Salutaris exempli manauit utilitas. Altera Deum Opt. Max. precata, ne se vel expertem tanti meriti, vel irritam spei pateretur, mox nuncianti, non nihil etiam auri sui simul ademptum, arrisit, vt non cupierit ardentius, quam rulerit patientius; illa nihili opes externas, interiores maximi pependit.

C O L L E G I V M M V T I - N E N S E , E T F O R O L I V I E N S E .

MV T I N E N S I S ædes frequentia floret hominum sacra, mysteria frequentantiũ. Quidam inimici cædem anhelãs, vnius è nostris colloquio emollitus iram repressit, atque diuinis etiam sacramentis futuræ sanxit amicitiaẽ fidem. Dum nos animis, B. P. Ignatius affectis corporibus subuenit. Quidã lethali subinde corripiebatur dolore; aliquando cum mortem non tam metueret, quam expectaret, sese in fidem, ac patrocinium B. Patris Ignatij ignitis precibus, votoque concepto contulit, nec fiduciam sefellit B. Pater, quippe tanquam in funere reuixit. In dispari causa, par ferme auxilium idem præstitit. Mulier per scalarum gradus præcipiti ruina voluebatur, cum pari ardore ac pietate, B. Ignatij opem implorat, nec frustra; timuit enim magis discrimen, quam sensit.

fit. Infixum est memoriae beneficium: affixa B. P. ex argento votiua imago.

S A C R A Bearissime Virginis, numen suum mirifice declarantis, effigies, qua templum nostrum triumphat amplissime, multos ad se mortalium prolecat: id etiam vel frequentiam auget, vel pietatem, quod festis, ac dominicis diebus fides Christipare symphonie cantu imploratur; quo interim spatio velamine deiecto, aperitur diuinum signum, cuius adpectu religione animos illapsa, sensim sine sensu in caelestium rerum amorem rapiuntur. Id vel magno sit argumento, quod apud nos plurimi & vitæ maculas eluunt, & caelesti pane sese pascunt. Nescio quid piorum munere accessit ad templi speciem. Templum lateribus pereleganter stratum. Turris ad iustam altitudinem eductæ fastigium, plumbo coopertum, personat campano ære maiori. Omnia fere quæ spectant ad animorum salutem, Episcopus per nos agit.

DOMVS PROBATIONIS NOVELLARIÆ.

NOVELLARIÆ decursis litterarum studijs, tertium Probationis annum obire iuncti nostratibus Mediolanensis Prouinciæ alumni; numerus videlicet amplior, fructum reddidit amplior. In ipso prope Nouembris exitu, latissimus sese aperuit bene merendi campus; tanta vis hominum confluxit ad sacram exhomologesim, ut cum Patres minime segniter in suo munere versarentur, omnis tamen ægre sufficeret industria: maximam partem longinqui, nulla viarum longitudi-

ne deterriti ad nos effundebant sese. Conciones eo tempore, quo ab Ecclesia celebratur expectatio virginei partus, habitæ in templo nostro, adulta, sæuenteque hyeme non semel in maximo. Nec abiit feriata æstas à frugifero munere; Consilij, Comitisque clarissimi rogatu reclusus iterum ludus aliquamdiu clausus. Sacerdos cum comite oppidum Erydano impositum, Colunnum indignant, quod excurrerit egregiam nauasse videtur operam. Demarchus, & coniux quantum poterant replicare memoriam preteriti temporis, exmere sese noxarum vinculis, meditationibus exculti nostris; ac ne quid in moribus flueret quodammodo lutulentum, officij præceptionibus ad omne decus, virtutemque fastigio parem expoliti. Est in vrbe proxima Virginum cænobium magni nominis, nec benemerendi opportunitas prætermissa, nec vero à spe diuiti dissensit euentus; maculis confessione ablutis, cælesti delibutæ gaudio ad longe meliora sese reuocant.

C O L L E G I V M
V E R O N E N S E E T
M A N T V A N V M.

IN æde nostra Veronensi magno cum fructu per quadragesimam conciones habitæ; Illustrissimus Cardinalis huius ciuitatis Antistes eximiam nobis præstat beneuolentiam. Gemina Sodalitas B. Virginis tum virorum nobilium, tum hominum obscuriorum maiora, cepit incrementa. Ad Gymnasium iuuenes è prima nobilitate accedunt, duo præclara indole in nostrum ordinem cooptati.

Mantuxæ

Mantuae quaedam honestissima Matrona Serenissima ducem secuta, puellas ducentas supra mille Christianis instituunt rudimentis. Gymnasium vniuersum bono Auditorum nobilium numero frequentatur, liberalemque inter doctrinam virtus adolescit. Vir quidam in Principibus nouo cumulo auxit officia pristina, quingentos aureos ad templi absolutionem legauit, alij duo sacram supellectilem duplici calice argenteo locupletarunt.

S E D E S V I C E N - T I N A.

NO B I L I S adolescens dum Parmae agit nostrae disciplinae alumnus, virtutis auidus ad Societatem animum appellit, trium fratrum pellectus exemplo; quibus nimirum communionem sanguinis coniunctus erat, dissimilitudine vitae disiunctum se noluit. In Seminario Romano alius pios cum literis spiritus hauriebat, Societatis in eundem certus; cum hoc molitur, nescio quid nuntij perstringit suspicacem animum patris: nihil non mouet, vt filius pertrahatur Vicentiam; cum res facultatem non haberet, ad urbem ipse; adolescentis animum versat in omnes partes, tandem ad vitae nostrae rationes adherendi potestatem vel inferiori filio, vel superiori sibi permittit. Reuertens Parmam deflexit iter, vt alterum filium, qui studijs sese imbuebat in Collegio conuictorum, secum abducat, veritus, ne fraternis insisteret vestigijs, vbi Vicentiam attigere, Pater lethali morbo correptus est. Adfuit animam agenti Sacerdos e nostris,

stris, à quo singulari studio contendit, vt per literas à Patre Nostro Generali veniam, retardati diutius adolescentis exoraret. Nam alterum in pristinum restitui locum iussit. Quæstor septuagenarius exigua in spe trahebat animam, accersito nostrorum vni de peccatis confitetur, corpus Christi religiosè sumit, mortuo propior erat quam viuo: at cœlestis vita, quid aliud afferat nisi vitam? Æger noxium humorem expuit, surgit è lectulo, ad nostrum templum se confert, vt vitali medico vitam deuoueret, & secundæ quasi originis à Christiana pietate duceret commendationem. Hic corporis, altera diutinum euomuit animi virus. Mulier quæ confessario, præ pudore noxas integrè nunquam explicarat, Vicentiam accessit; vt ædes consecrata est nostras, animum memoria tetigit, ea se recta, antequam in nostram venirent possessionem, scedasse peccatis: quapropter sacram per confessionem, totius antea vitæ crimina expiare ibi voluit, vt qui locus ad exitum exitialem viam aperuerat, idem ad æternam salutem aperiret. Controuersia, quæ ad conscientiam pertinent, nostros intra parietes antea pertractabantur, modò explanari cœptæ in Episcopo, vt simul Auditorum commodo, simul pio Episcopo deseruiatur.

F O R O - C O R N E - L I E N S I S S E D E S .

ASPICIENTE numine res huius sedis adolescunt. Diuæ Agathæ ædes superiore anno inchoata, hoc ipso anno ædificationi transmissio,

missio, ijs creuit auctibus, qui spem faciant propinquam imponendi fastigij, atque habendi, vbi nostrorum omnis sese explicet, ac dilater industria. Tanta scilicet incrementa, spem ciuitatis superarunt. Senatus collectitiam pecuniam suggestit, qua & sumptus tolerati, & nostræ, quos alitiorum benignitas, egestati subuentum. Nec paruum tulere caritatis decus oppida finitima. Mirum ad cœpta nostra promouenda, quam ardeant omnium animi. In ijs locis ab vno de nostris, concionibus aliquot habitis, tantum incessit operæ nostræ desiderium, vt omnia polliceantur liberalitatis officia ijs, quos ad se traducere decreuerunt. Illic spes animorum lucri affulget magna, nec in vrbe minor, cum habeat hic annus nouum magistrum, de quo ciuitas Patrem nostrum fatigat. Eum custos vrbis, ac patronus Cardinalis à sancto Cæsario exorauit. Antequam studia Magister auspicaretur, in æde summa, cur Societas Gymnasia constituat, orationem habuit: eam præsentia sua Episcopus, vrbis Præfectus, primarijque viri decorarunt; eam magistratus in publicas tabulas referendam proposuit.

M I S S I O C R E - N O N E N S I S.

IN primis aditus Antistes à nostris in eam Prouinciam missis: qui satis, superque expleuit desiderij omnem expectationem: non enim modo quæ forent vsui omnia professus, verum etiam ad omnes, qui in suam essent ditionem, patentibus literis muniuit, & ad pias sacrorum globulorum

lineas, libellos, icunculasque, coemendas pecunia instruxit, & quod grauissimum est sua illos auctoritate auxit. Neque Curiones transuersum vnguem ab humanitatis, officijq; regionibus aberrarunt, cum vel operam, vel beneuolentiam nauarint opinione nostra longe maiorem; exiis, ceterisq; qui ecclesiasticum aliquem obtinent honoris gradum, ad noxas nobis aperiendas face cunctis praelata, sese per eos dies nobis in disciplinā quodammodo tradiderunt, Deo gratiā profilientibus lacrymis agebant, quod pietatis studio insistendi, atq; ad summę fastigiū virtutis adniti in sinum deuolasset opportunitas. Indictæ atque apertæ inter Curionem, Paganosq; intercedebant simultates, quas Patrū industria nō modò extinxit, sed ad beneuolentiam singularem, amicitiamq; traduxit.

MISSIO MANTVANA.

MISSIO in agrum Mantuanū obita permagno fructu: mirè obsecundantibus Curionibus, & certante cū iis de beneficentia multitudine, cui egestatē nostram publico sustentari placuerat sumptu; at ii desponsam, destinatamque sibi laudē decerpi minimè passi. Quidam ex eodē ordine cui corpus annis infirmū, ingenium sapientia validū, literas ad Episcopū dedit nostrorum laudibus cummulatas. Apud multitudinem nihil æque obtinebat admirationē, atque in donis remittendis constantia. Confessiones auditæ permultæ: ex his de tota vitā circiter trecentę. Templum à pœnitentibus ante lucem occupabatur, se interdū & nos secū somno fraudantes. Septimus iā annus effluerat

rat

rat ex quo quidam anathemate percussus fuerat: is
nostrorum opera ad Ecclesie communionē rediit.
In oppido Voltâ duabus fastigii magni familiis a-
trox incesserat discordia, quæ in duas factiones
oppidum penè distraxerat; nō iam modò increpa-
re arma, micantesq; fulgere gladii, sed humus san-
guine purpurascere: hinc efferuescens matris ani-
mus ad prosequendam filii necem exardescere, vt
nullas nō aucuparet occasiones odii expromendi.
Aduersarii aduersariū iure cæsum, se vicem inter-
empti fratris ultos. Incendium longè, latèque in
dies bacchabatur, vt non aqua restingui, vix ruina
opprimi posse videretur. Nihil assiduæ amicorum
preces proficiebant, clatissimorum etiam homini-
num in ea re conatu maiore, quā euentu desuda-
rat industria. Oppidani in tot ærumnas proiecti ad
nos confugiunt, vt nec suæ, nec verò diuinæ causæ
desimus, enixè obsecrāt. Per iteratas preces & ho-
stias imploratur cæleste præsidium, plus spei ex di-
uina misericordia, quam metus ex humana perui-
cacia concipitur; spei respondet exitus. Concioni
mulier interest, concionator in omni amplificati-
onis genere exardescit, omnes adhibet dicendi
fates. Quid plura? cæleste fulmen extinguit terre-
stem ignem, & quamuis recens obuersaretur ani-
mo cruor, pax tamen certis est legibus constituta.
Tanta feminae virtus defixit oppidanos stupore.
Omnes Deo per confessionē sunt reconciliati; qui
prius fuerant proximis per pacificationem: quod
quidē non admirationis minus, quā voluptatis
tulit oppido: nec Societati nominis minus addi-
dit, quā benevolentia. Reliquias simultatū aditu
nec difficili aggressi, exitu nec ingrato persecuti.
E quattuor inter quos sopita odia, vnus lethalis
vulneris

vulneris grauitate, non tam humana arte, quàm diuina ope leuatus. Institute Catechismi scholæ tribus in oppidis; alibi prolapsæ sunt restitutæ.

M I S S I O M V - T I N E N S I S .

PRÆCIPVVS huius missionis fructus in peccatorum pœnitentia, & rudiũ catechesi consistit. Nam confessiones quidem à nostris exceptæ plus mille quadringentis. Et tamen alij quoque, hortatu nostrorum, exceperunt. Ad Catechesim verò tantus fuit feruor, vt expectationem superaret. Nam dum nostri populum Christianis ritibus informarent, permulti vt interessent, remanebant ieiuni ad vesperam, vel certè secum allato prandiolo, sub arbore vescebantur; alij apud consanguineos, vel affines cibum capiebant; quo sæpè fiebat, vt nostri ad sacram Catechesim necdũ pransi euocarentur. Parochis inuigilandi suorum saluti, iniecta voluntas, & demonstrata necessitas; quorum plerique anteactæ vitæ confessionem instituerunt, idque tanta lacrymarum copia, vt non profanis tantum, sed nostris etiam hominibus admirationi fuerint; in quos etiam optimè animatis, atque perofficiosis, nihil ipsorum digressu molestius visum est, nihil acerbius.

COLLE-